

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715207985
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5715207985.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: GEFCO SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 898 526, zastúpeného zástupcom PETERKA & PARTNERS advokátni kancelár s.r.o., so sídlom Karlovo námestí 671/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 261 69 720, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky PETERKA & PARTNERS advokátska kancelária s.r.o. organizačná zložka, so sídlom organizačnej zložky Kapitulská 18/A, 811 01 Bratislava, IČO: 35 884 703, proti žalovanému: SOLCA, s.r.o., so sídlom Thurzova 16, 036 01 Martin, IČO: 45 559 279, zastúpenému zástupcom JUDr. Mario Buksa, právne služby, s.r.o., so sídlom Červenej armády 1, 036 01 Martin, IČO: 36 862 819, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 4.350 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 (rozsudok pre zmeškanie žalobcu) a proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-(378)396 zo dňa 08.01.2019, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu zo dňa 12.11.2018 proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 (rozsudok pre zmeškanie žalobcu) o d m i e t a .

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-(378)396 zo dňa 08.01.2019 p o t v r d z u j e .

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd I. výrokom žalobu zamietol a II. výrokom priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu doručенú okresnému súdu dňa 04.06.2015, ktorou sa žalobca domáhal, aby okresný súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 4.350 Eur s príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako zasielateľ uzavrel so žalovaným ako príkazcom zasielateľskú zmluvu, z ktorej si tento neplnil svoje povinnosti riadne a včas, čím mu vznikol dlh vo výške žalovanej sumy, predstavujúcej odplatu, vyúčtovanú faktúrou č. 9213F01260. Okresný súd poukázal na to, že predvolaním zo dňa 12.06.2018, č.k. 18Cb/144/2015-320, okresný súd žalobcu predvolal na pojednávanie, nariadené na deň 20.09.2018. V predvolaní bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa na nariadené pojednávanie vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Na konané pojednávanie sa žalobca nedostavil a neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný na tomto pojednávaní navrhol, aby okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

2. Okresný súd v ďalšej časti svojho odôvodnenia rozhodnutia poukázal na ust. § 278, § 279 CSP.

3. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom na to, že žalobca sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, okresný súd o žalobe na návrh žalovaného rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietol. Vzhľadom na to, že okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, pri jeho odôvodnení použil ust. § 279 CSP a uviedol len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

4. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že vo veci mal plný úspech žalovaný, okresný súd mu priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu podaním zo dňa 12.11.2018 (č.l. 373 - 375 spisu). Žalovaný odvolanie podal podľa § 356 písm. a) CSP a z dôvodu § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. V odvolaní namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Žalobca poukázal na ust. § 278 CSP a uviedol, že podmienky vyplývajúce z ust. § 278 CSP musia byť splnené kumulatívne. Čo je možné považovať za riadne predvolanie, je potrebné posudzovať v intenciách § 100 ods. 2 a 3 CSP, t.j. predvolanie na jednotlivé procesné úkony súdu sa uskutočňuje v zmysle § 100 ods. 2 CSP spravidla písomne, pričom v zmysle § 100 ods. 3 CSP sa v predvolaní označí vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu, ďalej sa uvedie, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu v tomto konaní však neboli kumulatívne splnené, pretože žalobca nebol riadne predvolaný na pojednávanie, t.j. okresný súd zaťažil konanie nasledovnými vadami: Okresný súd zaťažil konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko žalobcu riadne nepredvolal na pojednávanie. Okresný súd dňa 12.06.2018 odoslal stranám sporu podanie označené ako „Upovedomenie sp. zn. 18Cb/144/2018 zo dňa 12.06.2018. Upovedomenie podľa žalobcu neobsahovalo inštrukciu, že okresný súd žalobcu predvoláva na pojednávanie. Predvolanie na pojednávanie (na ktorom došlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia), ktoré by obsahovalo náležitosti špecifikované v § 100 ods. 3 CSP, okresný súd nepripravil a neodoslal. Napriek tomu, okresný súd v rozpore so zákonom uskutočnil pojednávanie vo veci samej. Upovedomenie, nielen, že nie je predvolaním, ale navyše obsahuje nesprávnu spisovú značku konania (18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015). Z dôvodu nesprávnej identifikácie veci a nesprávnej spisovej značky vec nebola na strane žalobcu ako strany konania priradená ani zaevidovaná. Žalobca predvolanie nedostal, ako je uvedené vyššie a pre úplnosť uviedol, že upovedomenie neobsahovalo všeobecné poučenie v zmysle § 160 CSP, napriek tomu, že žalobca nebol ku dňu 12.06.2018 v konaní zastúpený. Všeobecné poučenie podľa § 160 CSP žalobca od účinnosti CSP vôbec nedostal, čo je zrejmé zo súdneho spisu, hoci v prípade predvolania strany, ktorá nie je zastúpená právnikom (pričom žalobca v čase zaslania upovedomenia zastúpený právnikom nebol), je účelné, ak strany neboli poučené skôr, aby predvolanie obsahovalo všeobecné poučenie podľa § 160 CSP. Upovedomenie však nie je predvolaním, nakoľko predvolanie je typovo celkom odlišný dokument, ktorý má svoju vlastnú a špecifickú štruktúru a formu. V zmysle ustálenej súdnej praxe „predvolanie možno uskutočniť niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 51 OSP (právna úprava prevzatá v § 100 CSP) a je vecou predsedu senátu, aby (pokiaľ sa predvolanie urobí, ako je pravidlom, písomne) vyznačením správneho vzoru predvolania pri nariadení pojednávania zabezpečil, aby predvolanie malo potrebné náležitosti, najmä aby predvolaný bol poučený o následkoch nedostavenia sa (aby totiž tieto následky mohli nastať).

6. S ohľadom na uvedenú argumentáciu, okresný súd dospel v odseku 3. napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že žalobca bol predvolaný na pojednávanie dňa 12.06.2018. Okresný súd tiež v nadväznosti na vyššie uvedenú argumentáciu nesprávne právne posúdil naplnenie kumulatívnych predpokladov pre vynesenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu ustanovených v § 278 CSP. Výroky okresného súdu v napadnutom rozhodnutí, proti ktorému žalovaný (správne malo byť žalobca) podáva toto odvolanie, nie sú v súlade s platným právnym poriadkom. Okresný súd interpretoval ustanovenie § 278 CSP v rozpore s jeho zmyslom a účelom, v rozpore s jeho gramatickým, logickým aj teleologickým výkladom, napriek tomu, že súd je textom a účelom zákona viazaný. Súd prvej inštancie svojím postupom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé konanie nie je spravodlivé. Žalobca od roku 2015 aktívne vystupoval v konaní, zvolil si právnych zástupcov, vo veci aktívne uplatňoval prostriedky procesnej obrany a útoku, a to po dobu 3 rokov, počas ktorých je konanie vedené. Okresný súd Martin pochybil, žalobcu riadne nepredvolal na pojednávanie, pričom

zaslal žalobcovi, ktorý bol doposiaľ v konaní maximálne súčinný a aktívny, iba upovedomenie, ktoré je zmätočné s ohľadom na nedostatočnú a nesprávnu identifikáciu veci a neobsahuje ani náležitosti predvolania v zmysle § 100 ods. 3 CSP. Samotné uskutočnenie pojednávania teda nesporné bolo v rozpore s CSP, o to viac je v rozpore s CSP skutočnosť, že okresný súd na tomto pojednávaní vydal rozsudok pre zmeškanie. Okresný súd nespravodlivo, v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu uplatnil najprísnejšiu sankciu (v podobe rozsudku žalobcu pre zmeškanie), čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces a odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a uplatňovať pred súdom jeho práva a právom chránené záujmy. Ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu. Poukázal na Nález ÚS SR I. ÚS 4/94, Nález ÚS SR I. ÚS 26/94, Nález ÚS SR III. ÚS 7/08.

7. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom zástupcu. Žalovaný bol toho názoru, že predvolaním zo dňa 24.05.2018 bol žalobca predvolaný na pojednávanie nariadené na 14.06.2018, ktoré bolo zrušené a odročené upovedomením o odročení pojednávania z 12.06.2018. Teda upovedomením došlo len k zmene termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný. V predvolaní z 24.05.2018 bol žalobca riadne poučený aj o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie a možnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Také isté predvolanie bolo doručené aj žalovanému. Nesúhlasil preto s argumentáciou žalobcu a uviedol, že žalobca sa na pojednávanie nariadené (odročené) na 20.09.2018 nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a žalovaný navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Okresný súd správne skonštatoval, že žalobca bol riadne a včas predvolaný (upovedomený) o termíne pojednávania, bol poučený o následkoch nedostavenia sa bez ospravedlniteľného dôvodu, svoju neprítomnosť neospravedlnil a žalovaný navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, a preto okresný súd správne rozhodol postupom podľa § 278 CSP rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný považoval rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie za vecne a právne správne a navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-335 z 20.09.2018 a zároveň žiadal, aby odvolací súd rozhodol o tom, že žalovaný má právo na náhradu trov konania o odvolaní žalobcu v rozsahu 100 %.

8. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 26.03.2019. V podanom vyjadrení poukázal na ust. § 100 ods. 2, 3 CSP a uviedol, že dňa 12.06.2018 okresný súd odoslal stranám sporu podanie označené ako „Upovedomenie č.k. 18Cb/144/2018 (spisová značka nesprávna) zo dňa 12.06.2018“. Upovedomenie neobsahovalo inštrukciu, že okresný súd žalobcu predvoláva na pojednávanie.

Žalobca uviedol, že v návrhu argumentoval, že predvolanie na pojednávanie (na ktorom došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie), ktoré by obsahovalo náležitosti špecifikované v § 100 ods. 3 CSP, okresný súd nikdy nepripravil a neodoslal. Okresný súd v rozpore so zákonom uskutočnil pojednávanie vo veci samej, a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Žalobca podal dňa 12.11.2018 návrh (na zrušenie rozsudku pre zmeškanie). Dňa 08.01.2019 Okresný súd Martin rozhodol o návrhu uznesením č.k. 18Cb/144/2015-378, ktorým rozhodol v neprospech žalobcu tak, že návrh zamietol. V konaní o tomto opravnom prostriedku okresný súd návrh zamietol z dôvodu, že uvedenú námietku žalobcu považoval za účelovú. Upovedomenie malo podľa súdu prvej inštancie obsahovať len zmenu termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný, a všetky náležitosti, ktoré by obsahovalo predvolanie. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu odkázal na túto argumentáciu okresného súdu, s ktorou sa stotožnil. Žalobca s uvedeným posúdením, postupom okresného súdu a skutkovými zisteniami súdu (bod 7 návrhu uznesenia č.k. 18Cb/144/2015-378), a teda aj s argumentáciou žalovaného nesúhlasil. Upovedomenie nie je predvolaním, nakoľko predvolanie je typovo celkom odlišný dokument, ktorý má svoju vlastnú a špecifickú štruktúru a formu. Ak by mali oba dokumenty plniť rovnakú procesnú úlohu, ako to naznačil okresný súd v napadnutom rozhodnutí, nebolo by potrebné, aby boli rozlíšené do dvoch samostatných vzorov. Upovedomenie najmä nie je procesný dokument, ktorý by CSP definoval a spájal s ním aplikáciu sankcie v podobe rozsudku pre zmeškanie. CSP definuje len predvolanie. V CSP zákonodarca jasne a bez najmenších pochybností definoval, že podmienkou pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP je doručenie predvolania (nie upovedomenia) a okresný súd si uvedené ustanovenie nemôže vykladať extenzívne. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Českých Budějovičích, sp. zn. 8 Co 576/2015, (R 102/2015), ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. (§ 153b ods. 1 O.s.p., v platnej úprave § 278 CSP). V zmysle ustálenej súdnej praxe „predvolanie možno uskutočniť niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 51 O.s.p. (pozn. úprava prevzatá v § 100 CSP) a je vecou predsedu senátu, aby (pokiaľ sa

predvolanie urobí, ako je pravidlom, písomne) vyznačením správneho vzoru predvolania pri nariadení pojednávania zabezpečil, aby predvolanie malo potrebné náležitosti, najmä aby predvolaný bol poučený o následkoch nedostavenia sa (aby totiž tieto následky mohli nastať).“ Okresný súd použil nesprávny vzor a miesto predvolania zaslal len upovedomenie. Predvolanie na pojednávanie (vytýčené na deň 20.09.2018, kedy došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie) okresný súd nepripravil a nikdy žalobcovi nedoručil. Žalobca zdôraznil, že v prípade zrušenia a odročenia vytýčeného pojednávania ostatné sudy v obdobnej situácii postupujú tak, že zasielajú žalobcovi predvolanie, nie upovedomenie. Súd prvej inštancie s uvedeným postupom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé konanie nie je spravodlivé. Okresný súd napadnutým rozhodnutím nespravodlivo, v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu nezrušil najprísnejšiu sankciu (v podobe rozsudku pre zmeškanie), bez ohľadu na to, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP, čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces, na súdnu ochranu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a uplatňovať pred súdom jeho práva a právom chránené záujmy. Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu sa realizuje aj prostredníctvom toho, že súd zisťuje materiálny stav veci a ten právne posudzuje. Rozsudok pre zmeškanie je výnimkou z tejto základnej podstaty, pričom tak ako každá výnimka musí byť vykladaná aj táto reštriktívne.

9. Podľa žalobcu v prejednávanom prípade podmienky vydania rozsudku neboli splnené a okresný súd pochybným výkladom ustanovenia § 278 CSP dovodil, že v zásade splnené byť museli, čo je však výklad extenzívny, nie reštriktívny. Žalobca zdôraznil, že ak by aj upovedomenie malo byť považované za predvolanie, v tom prípade by muselo obsahovať všetky náležitosti predvolania v zmysle § 100 ods. 3 CSP. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu v uznesení č.k. 18Cb/144/2015-378, že upovedomenie obsahovalo totožné náležitosti ako predvolanie. Okresný súd musí v predvolaní označiť vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu a ďalej uviesť, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť. Upovedomenie však náležitosti predvolania neobsahovalo, pretože je v ňom nesprávne identifikovaná vec (okresný súd uviedol nesprávnu spisovú značku), upovedomenie neobsahuje inštrukciu, že okresný súd stranu predvoláva na pojednávanie a okresný súd neidentifikoval vo výrokovvej časti upovedomenia, na akom súde sa bude pojednávanie konať (na ktorom súde sa bude konanie konať, si musí strana domyslieť z pečiatky súdu v záhlaví upovedomenia). Pre porovnanie, okresný súd v tejto veci v predvolaní na pojednávanie na deň 14.06.2016 (ktoré bolo nakoniec zrušené) identifikoval vec správnu spisovou značkou, určil miesto konania presne špecifikovanou identifikáciou súdu s uvedením jeho adresy a číslom pojednávacej miestnosti spolu s informáciou, že sa nachádza na prízemí, vrátane jasnej inštrukcie, že strana konania sa predvoláva na pojednávanie. Upovedomenie, ktoré nemožno považovať za predvolanie v zmysle § 100 CSP, a ktoré navyše obsahovalo nesprávnu identifikáciu veci (spisová značka 18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015), nebolo z tohto dôvodu priradené a zaevidované k veci na strane žalobcu. Okresný súd v uznesení č.k. 18Cb/144/2015-378 posúdil tento argument žalobcu ako účelový, s čím sa žalovaný vo vyjadrení stotožnil a odôvodnil svoj záver tak, že žalobca nemohol mať problém identifikovať chybu v písaní na strane súdu. Žalobca mal za to, že takéto posúdenie okresného súdu odporuje § 100 ods. 3 CSP. Okresný súd bol povinný v predvolaní označiť vec a splnenie tejto povinnosti na strane súdu nemôže nastať v prípade, ak jeden z kľúčových rozlišovacích znakov súdnych vecí (spisová značka) je v upovedomení uvedený celkom zmätočne. Strohé konštatovanie o účelovosti tohto argumentu žalobca nepovažoval za riadne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Okresný súd v uznesení č.k. 18Cb/144/2015-378 návrh zamietol aj z dôvodu, že upovedomenie obsahuje len zmenu termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný, s čím sa žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil. Ak by aj upovedomenie obsahovalo len zmenu termínu pojednávania, na ktoré mal byť žalobca predvolaný, aj v takom prípade je okresný súd povinný vec spoľahlivo identifikovať a dodržať zákonné náležitosti predvolania, čo sa v tomto prípade nestalo. Žalobca zdôraznil, že je jednou z najväčších logistických spoločností na Slovensku, preto eviduje vo svojom systéme množstvo konaní voči mnohým subjektom (zväčša neplatičom), a preto legitímne očakáva, že zo strany súdov budú dodržané všetky zákonné podmienky pre identifikáciu veci tak, aby ju dokázal bez pochybností priradiť, a že súd predvolá žalobcu na pojednávania, a to spolu s riadnym poučením.

10. Okresný súd v uznesení č.k. 18Cb/144/2015-378 nepovažoval absenciu všeobecného poučenia v zmysle § 160 CSP za vadu konania a považoval tento argument za účelový. Žalobca v odvolaní uviedol, že upovedomenie neobsahovalo všeobecné poučenie v zmysle § 160 CSP, napriek tomu, že žalobca nebol ku dňu 12.06.2018 v konaní zastúpený advokátom. V prípade predvolania strany, ktorá nie je

zastúpená právnikom, je účelné, ak strany neboli poučené skôr, aby predvolanie obsahovalo všeobecné poučenie podľa § 160 CSP. Súd prvej inštancie v uznesení č.k. 18Cb/144/2015-378 situáciu posúdil tak, že nebol povinný opätovne poučovať žalobcu o jeho procesných právach po nadobudnutí účinnosti CSP, resp. že nebol povinný žalobcovi poskytovať akékoľvek všeobecné poučenie o jeho procesných právach, lebo žalobca bol opakovane zastúpený advokátom. Žalobca s týmto posúdením okresného súdu nesúhlasil a považoval ho za nedostatočne odôvodnené. Poukázal na ust. § 470 ods. 1 CSP a na § 160 ods. 1 CSP. Žalobca zdôraznil, že nebol zastúpený advokátom v čase zaslania upovedomenia, o čom okresný súd vedel. Tento záver potvrdila poznámka okresného súdu na strane 293 súdneho spisu, kde okresný súd uviedol „doruč. uznesenie KS čl. 274 žalobcovi, nakoľko jeho právny zástupca má generálne odvolanie plnomocenstva vid'. čl. 283“. Okresný súd nemohol považovať za zbytočné poučiť stranu konania o jej procesných právach a povinnostiach podľa CSP len preto, že zaslal oklieštené poučenie podľa Občianskeho súdneho poriadku, či preto, že v minulosti bol žalobca zastúpený advokátom. Takýto postup je v rozpore s § 160 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP, ktorý ukladá súdu poučovaciu povinnosť. CSP v § 160 ods. 3 upravuje aj výnimky z poučovacej povinnosti súdu, avšak neustanovuje, že by jednou z nich bolo zaslanie poučenia podľa Občianskeho súdneho poriadku, či to, že žalobca bol v minulosti zastúpený advokátom. Povinnosť súdu poučiť žalobcu podľa § 160 ods. 1 CSP nebola splnená. Za situácie, kedy sporové konanie prešlo najrozsiahlejšou rekodifikáciou v histórii samostatnej republiky, je celkom v rozpore so zmyslom CSP, aby okresný súd nezaslal žalobcovi všeobecné poučenie o jeho právach a povinnostiach podľa nového predpisu (CSP), a to najmä s ohľadom na zásadné odlišnosti vedenia sporov a povinností strán konania. Takýto postup sa prieči postupu iných súdov, ktoré po nadobudnutí účinnosti CSP strany konania automaticky poučili o ich právach a povinnostiach podľa novo účinného predpisu. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí tvrdil, že žalobca bol v primeranom rozsahu poučený, pretože v upovedomení uviedol následky týkajúce sa pojednávania. S uvedeným záverom okresného súdu žalobca nesúhlasil. Oklieštené informácie uvedené v upovedomení nemožno považovať za primerané poučenie (bez kontextu o CSP, ktorý žalobca nemal, nakoľko nikdy nedostal všeobecné poučenie podľa CSP), a to vzhľadom na odlišnosti práv a povinností strán v zmysle CSP (v porovnaní s O.s.p.) a zásadne odlišnej koncepcie rozsudku pre zmeškanie podľa CSP (za účinnosti O.s.p. ani nebolo možné vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu). Žalobca mal za to, že okresný súd nesprávne právne posúdil naplnenie predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, t.j. rozsudok nie je v súlade s platným právnym poriadkom a porušuje žalobcovu právo na spravodlivý proces, vychádza z nesprávnych skutkových zistení a je výsledkom postupu okresného súdu, ktorým zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP a napadnuté rozhodnutie je arbitrálne, nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevysporiadal sa námietkami žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že rozsudok pre zmeškanie č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 zruší a vec vráti súdu prvej inštancie. Zároveň žiadal, aby okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

11. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu (č.l. 480-482 spisu). Žalovaný opätovne uviedol, že okresný súd sa už opakovane k námietkam vzneseným žalobcom aj v predmetnej duplike vyjadril a vysporiadal sa s nimi. Žalovaný s právnou a skutkovou argumentáciou žalobcu nesúhlasil a považoval ju za účelovú - produkovanú v snahe zvrátiť žalobcom neželaný výsledok konania, ktorý sám zapríčinil. Neobstoja pritom námietky spočívajúce v písárskej chybe, ktorá nemohla a nemala ako spôsobiť nevedomosť o termíne nariadeného pojednávania, ani argument o množstve súdnych sporov, ktoré údajne má žalobca so svojimi dlžníkmi, ktorý nebol nijako verifikovaný a ani žalobca nevysvetlil, prečo by aj prípadné pravdivé tvrdenie žalobcu malo mať za následok nevedomosť o termíne nariadeného pojednávania a jeho konaní. Skutočnosť, že žalobca nebol v čase upovedomenia o odročení pojednávania zastúpený právnym zástupcom - advokátom je problémom na strane žalobcu. Žalovanému nebolo známe, prečo došlo k skončeniu poskytovania právnej pomoci žalobcovi medzi jeho skorším právnym zástupcom a žalobcom. Skorší právny zástupca žalobcu mal pri skončení právneho zastúpenia povinnosť informovať a poučiť svojho klienta o jeho procesných právach a povinnostiach tak, aby neboli ohrozené práva a oprávnené záujmy jeho klienta. Žalovaný bol presvedčený, že tak aj urobil, preto považoval obranu žalobcu za účelovú. Podľa žalovaného sa žalobca snaží eliminovať negatívny následok svojho opomenutia, následkom ktorého bolo vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný trval na svojich skorších vyjadreniach a záveroch z nich vyvedených a v plnom rozsahu na ne poukázal. Žalovaný považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za vecne aj právne správne a zákonné a navrhol, aby odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/144/2015-335 z 20.09.2018 a žiadal, aby odvolací súd rozhodol o tom, že žalovaný má právo na náhradu trov konania o odvolaní žalobcu v rozsahu 100 %.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a odvolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalobcu zo dňa 12.11.2018 bol napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. V rámci poučenia rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalobcu je uvedené, že proti rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalobcu zo dňa 12.11.2018 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalobcu považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 278 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

14. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 278 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, a to, ak je uskutočnený návrh žalovaného na takéto rozhodnutie, žalobca sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu v zmysle ust. § 278 CSP.

15. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.9.2018 (č.l. 334 spisu) mal za preukázané, že žalovaný navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a žalobu zamietnuť. Po tomto návrhu žalovaného okresný súd vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené, bol verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, následne bolo poukázané na ust. § 278 CSP, bolo dané poučenie, že zákon proti takémuto rozsudku nepripúšťa odvolanie len v prípade, ak by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Zákonná podmienka návrhu žalovaného na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu bola preto splnená.

16. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, a to, keď sa žalobca nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 20.9.2018, hoci bol riadne a včas predvolaný. Žalobca mal podľa doručky na č.l. 296 spisu doručené predvolanie na termín pojednávania na deň 14.6.2018 dňa 24.05.2018, žalovaný prostredníctvom zástupcu dňa 24.05.2018. Súčasne v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 292 spisu. Následne upovedomením č.k. 18Cb/144/2018 (2015)-320 zo dňa 12.6.2018 bol žalobca upovedomený o odročení pojednávania vytýčeného na deň 14.6.2018 na nový termín pojednávania na deň 20.9.2018. Súčasne v upovedomení bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie. Upovedomenie mal žalobca doručené podľa doručky na č.l. 322 spisu dňa 18.6.2018 a žalovaný dňa 15.06.2018. Upovedomenie obsahovalo riadne poučenie o následku nedostavenia sa na pojednávanie žalobcu podľa ustanovení CSP tak, ako táto skutočnosť vyplýva z obsahu upovedomenia zo dňa 12.6.2018, že „...ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostavíte, a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlníte, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 278 CSP)“.

17. Žalobca v odvolaní spochybnil riadne predvolanie na pojednávanie, vzhľadom na to, že upovedomenie nie je predvolaním, nakoľko je typovo odlišným dokumentom a predvolanie neobsahovalo náležitosti podľa § 100 CSP. S týmto právnym názorom žalobcu sa krajský súd

nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že ak súd rozhoduje o odročení pojednávania ešte pred pojednávaním, upovedomí tých, ktorí boli na pojednávanie predvolaní, a taktiež uvedie deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Obsahom predvolania zo dňa 24.5.2018, ktoré bolo žalobcovi doručené podľa doručky dňa 24.05.2018, bolo označenie veci, t.j. označenie žalobcu, označenie žalovaného a predmet sporu, označenie miesta sídla súdu, označenie miestnosti súdu, v ktorom sa malo pojednávanie konať. Ostatný obsah predvolania obsahovalo všeobecné poučenie podľa § 160 CSP, poučenie o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie podľa § 274 a § 278 CSP. Následne z dôvodu odročeného pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 14.6.2018, boli strany upovedomené upovedomením zo dňa 12.6.2018 o novom termíne pojednávania na deň 20.9.2018, obsahom ktorého bolo okrem všeobecného poučenia podľa § 160 CSP aj poučenie o následkoch nedostavenia sa na termín pojednávania. V upovedomení bolo označenie sporových strán, predmet sporu, ktoré ak odkazovalo na odročené pojednávanie vytyčené na deň 14.6.2018 o 12,30 hod, č. dv. 4, dávalo v kontexte týchto predvolaní termínov jasnú informáciu sporovým stranám o tom, kedy a kde sa bude v danej veci konať pojednávanie spolu s poučením o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. K tomuto záveru krajského súdu sa poukazuje na Čl. 11 ods. 2 CSP (per analogiam), keď upovedomenie o odročení pojednávania a súčasne predvolanie na nový termín pojednávania nemohlo vyvolať žiadne pochybnosti o riadnom predvolaní žalobcu, vzhľadom aj k obsahu tohto upovedomenia - predvolania, ak v civilnom sporovom konaní sa predpokladá pri posudzovaní obsahu úkonov, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

18. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle ust. § 278 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalobcu v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Podľa názoru krajského súdu v zmysle zákonného znenia ust. § 278 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalobcu ako o sankcii za nedostavenie sa žalobcu na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 278 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nemožno spájať so žalobcovou tvrdenou obranou, že žalobca od roku 2015 aktívne vystupoval v konaní, aktívne uplatňoval prostriedky procesnej obrany. V prípade nedostavenia sa žalobcu rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 278 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalobca nedostaví na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Ustanovenie § 278 CSP je vnímané ako sankcia za nedostavenie sa na termín pojednávania vo veci, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

19. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 278 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, preto odvolanie žalobcu zo dňa 12.11.2018 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalobcu je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

20. Žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd rozhodnutím rozsudkom pre zmeškanie žalobcu zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé konanie nie je spravodlivé, ak žalobca od roku 2015 aktívne vystupuje v konaní, zvolil si právnych zástupcov, vo veci aktívne uplatňoval prostriedky procesnej obrany a útoku, a to po dobu troch rokov, počas ktorých je konanie vedené.

21. Krajský súd poukazuje na znenie zákonného ust. § 278 CSP, z ktorého vyplývajú zákonné podmienky, za splnenia ktorých možno rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. V rámci zákonodarcom stanovených kumulatívnych podmienok sa nevyjadruje aktivita žalobcu ako sporovej strany. Okresný súd posúdil podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho nemohlo byť žalobcovi znemožnené takýmto rozhodnutím okresného súdu, uplatňovať svoje právo na spravodlivý súdny proces. K odvolaciemu dôvodu žalobcu, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu z titulu,

že žalobca mal byť v doterajšom priebehu konania aktívny, sa primerane poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018, v ktorom uznesení Najvyšší súd SR poukazuje síce na ust. § 274 CSP, ktoré pojednáva o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, avšak sa zaoberá námietkou aktivity žalovaného ako sporovej strany, ku ktorej najvyšší súd skonštatoval to, že ... „Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 C. s. p. rozhodujúca“. Tak, ako ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj ust. § 278 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie žalobcu nepojednáva o aktivite sporovej strany, ale o zákonných podmienkach, ktoré, ak sú splnené, tak súd rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ aj inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu upravený v ust. § 278 CSP, v spojení s ust. § 279, § 280 CSP k zákonnej požiadavke kumulatívneho splnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu nevyjadruje aktivitu (resp. pasivitu) sporovej strany a ani znenie ust. § 278 CSP pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu nie je viazané na nedostavenie sa žalobcu na prvé pojednávanie, ale na pojednávanie, tak len samotné tvrdenie žalobcu o trvaní súdneho sporu od roku 2015 a ním vyjadrovanej aktivite v spore nie je prekážkou pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Nie je možné relevantne zo strany žalobcu poukazovať len na dĺžku súdneho konania doručením žaloby na Okresný súd Martin dňa 04.06.2015, s ohľadom aj na stav sporovej veci, keď doterajšie konanie sa viedlo z titulu podaní žalobcu o rozšírení okruhu sporových strán na strane žalovaného o skúmaní podmienok konania, a to podmienky právomoci Okresného súdu Martin vo veci podanej žaloby žalobcu konať, čomu svedčí aj uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/9/2018 zo dňa 04.04.2018 (č.l. 274 až 281 spisu). Doterajšie vykonané dôkazy boli zhodnocované k podmienke právomoci Okresného súdu Martin vo veci konať. Žalobcom tvrdená aktivita v rozsahu doložených dôkazov bola do momentu rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu len v rovine zhodnocovania podmienok konania okresného súdu, keď práve pre vyhodnotenie právomoci okresného súdu vo veci konať bolo potrebné v požadovanom rozsahu vykonať dôkazy, k čomu aj zo strany okresného súdu došlo.

22. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalobcu o jeho aktivite v súdnom konaní poukazuje aj na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/221/2016-204 zo dňa 07.12.2016, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že súd prvej inštancie hodnotil dôkazy, resp. tieto vykonával vo väzbe na posúdenie podmienky právomoci vo veci konať, keď bol to sám žalobca, ktorý okrem žalovaného uplatnil svoj nárok na základe návrhu o rozšírenie sporovej strany aj o žalovaného v 2/ rade SOLCA s.r.o., so sídlom 28. října 2556/124, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, Česká republika, IČ: 268 52 233 proti tomuto subjektu. Krajský súd dodáva, že preto samo o sebe nie je určujúce, kedy začalo súdne konanie, t.j. dĺžka súdneho konania, ak v rozsahu vykonaných dôkazov bola zisťovaná v danej veci podmienka konania - podmienka právomoci Okresného súdu Martin vo vzťahu k požadovanému nároku žalobcu aj voči žalovanému v 2/ rade, ktorým bol vyššie uvedený subjekt. Vzhľadom k uvedenému krajský súd má za to, že rozhodnutím rozsudkom pre zmeškanie žalobcu nedošlo k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Navyiac, ak v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu krajský súd v uznesení č.k. 13Cob/9/2018-274 zo dňa 04.04.2018 konštatoval (ods. 35. odôvodnenia), že zmluvný vzťah bol založený medzi žalobcom a pôvodne vystupujúcim žalovaným v 2/ rade a nie so žalovaným.

23. Podľa názoru krajského ani štádium danej súdnej veci, rozsah vykonaného dokazovania pre posúdenie podmienky právomoci okresného súdu konať, neodporovalo postupu okresného súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle ust. § 278 CSP. Je potrebné zo strany krajského súdu zvýrazniť to, že zákon v ust. § 278 CSP hovorí o jasných zákonných podmienkach pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a tie tu boli v danej veci splnené. Predmetné zákonné ustanovenie nevyjadruje štádium sporovej veci, štádium dokazovania, pomenúva kumulatívne podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku, ktoré mal okresný súd splnené. K uvedenému sa krajský súd vyjadril len z dôvodu, že žalobca aktivitu v spore vyjadril ako odvolací dôvod, ktorý nebol relevantný.

24. Napadnutým uznesením č.k. 18Cb/144/2015-(378)396 zo dňa 08.01.2019 súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 20.09.2018, č.k. 18Cb/144/2015-335. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu doručенú okresnému súdu dňa 04.06.2015, ktorou sa domáhal, aby okresný súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 4.350 Eur s príslušenstvom. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu zo dňa 20.09.2018, č.k. 18Cb/144/2015-335, ktorý bol vyhlásený na

návrh žalovaného na pojednávaní, na ktoré sa žalobca nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Okresný súd poukázal na podanie doručené okresnému súdu dňa 12.11.2018, ktorým žalobca navrhol, aby vydaný rozsudok pre zmeškanie zrušil. Návrh odôvodnil tým, že uvedené pojednávanie zmeškal z dôvodu, že naň nebol riadne predvolaný. Okresný súd poukázal na § 278 CSP a § 281 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že návrh je nedôvodný, a preto ho zamietol. Žalobca vo svojom návrhu tvrdil, že mu nebolo doručené predvolanie na uvedené pojednávanie, ale len upovedomenie o odročení pojednávania, ktoré nespĺňa predpísané náležitosti. Okresný súd konštatoval, že žalobca bol predvolaním zo dňa 24.05.2018, č.k. 18Cb/144/2015-292, predvolaný na pojednávanie dňa 14.06.2018. Upovedomením zo dňa 12.06.2018, č.k. 18Cb/144/2015-320, okresný súd žalobcovi oznámil odročenie nariadeného pojednávania a termín nového pojednávania. Upovedomením o odročení pojednávania teda bola žalobcovi oznámená len zmena termínu pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný, a obsahovalo všetky náležitosti, ktoré obsahovalo aj predvolanie na pojednávanie vrátane výslovnej výzvy na dostavenie sa na pojednávanie a poučenia o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd námietky žalobcu preto vyhodnotil ako účelové a priečiace sa zmyslu civilného sporového konania. Za účelovú námietku okresný súd považoval tiež tvrdenie žalobcu, že na upovedomení o odročení pojednávania okresný súd uviedol nesprávnu spisovú značku konania. Okresný súd v upovedomení riadne označil subjekty a predmet konania, preto pre žalobcu nemohol byť problém jednoznačne identifikovať chybu v písaní v uvedenej spisovej značke a vec, ktorej sa upovedomenie týka, navyše za okolností, že žalobca bol počas celého konania riadne aktívny, ako to vo svojom návrhu sám tvrdil. Takisto ako účelovú vyhodnotil okresný súd aj námietku, že žalobca nebol poučený o svojich procesných právach. Civilný sporový poriadok neurčuje presný spôsob poučenia strany sporu o jej procesných právach ani povinnosť súdu opätovne poučiť túto stranu po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku, ako to naznačil žalobca vo svojom návrhu. Žalobca bol v konaní opakovane, a to vrátane obdobia od podania žaloby, zastúpený advokátom. Okresný súd preto nebol povinný žalobcovi poskytovať akékoľvek všeobecné poučenie o jeho procesných právach. Pri predvolaní na uvedené pojednávanie, rovnako ako pri jeho odročení, však bol poučený o všetkých svojich právach a o následkoch porušenia svojich povinností, týkajúcich sa tohto pojednávania. Okresný súd konštatoval, že žalobca bol o svojich právach v primeranom rozsahu riadne poučený.

25. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h), b), d) a f) CSP. V podanom odvolaní poukázal na svoj návrh, v ktorom argumentoval, že predvolanie na pojednávanie (na ktorom došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie), ktoré by obsahovalo náležitosti špecifikované v § 100 ods. 3 CSP, okresný súd nikdy nepripravil a neodoslal. Uviedol, že napriek tomu okresný súd v rozpore so zákonom uskutočnil pojednávanie vo veci samej a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a zamietol návrh žalobcu napadnutým rozhodnutím. Okresný súd napadnutým rozhodnutím návrh zamietol z dôvodu, že uvedenú námietku žalobcu považoval za účelovú. Upovedomenie malo podľa súdu prvej inštancie obsahovať len zmenu termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný, a všetky náležitosti, ktoré by obsahovalo predvolanie. S uvedeným posúdením, postupom okresného súdu a skutkovými zisteniami okresného súdu žalobca nesúhlasil. Podľa žalobu upovedomenie nie je predvolaním, nakoľko predvolanie je typovo celkom odlišný dokument, ktorý má svoju vlastnú a špecifickú štruktúru a formu. Ak by mali oba dokumenty plniť rovnakú procesnú úlohu, ako to naznačil okresný súd v napadnutom rozhodnutí, nebolo by potrebné, aby boli rozlíšené do dvoch samostatných vzorov. Upovedomenie najmä nie je procesný dokument, ktorý by CSP definoval a spájal s ním aplikáciu sankcie v podobe rozsudku pre zmeškanie. CSP definuje len predvolanie. V CSP zákonodarca jasne a bez najmenších pochybností definoval, že podmienkou pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP je doručenie predvolania (nie upovedomenia) a okresný súd si uvedené ustanovenie nemôže vykladať extenzívne. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Českých Budějoviciach, sp. zn. 8 Co 576/2015, R 102/2015 civ.. V zmysle ustálenej súdnej praxe „predvolanie možno uskutočniť niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 51 O.s.p. (pozn. úprava prevzatá v § 100 CSP) a je vecou predsedu senátu, aby (pokiaľ sa predvolanie urobí, ako je pravidlom, písomne) vyznačením správneho vzoru predvolania pri nariadení pojednávania zabezpečil, aby predvolanie malo potrebné náležitosti, najmä aby predvolaný bol poučený o následkoch nedostavenia sa (aby totiž tieto následky mohli nastať).“ Okresný súd použil nesprávny vzor a miesto predvolania zaslal len upovedomenie. Predvolanie na pojednávanie (vytýčené na deň 20.09.2018, kedy došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie) okresný súd nepripravil a nikdy žalobcovi nedoručil. Žalobca zdôraznil, že v prípade zrušenia a odročenia vytýčeného pojednávania ostatné súdy v obdobnej situácii postupujú tak, že zasielajú žalobcovi predvolanie, nie upovedomenie. Okresný súd uvedeným postupom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé

konanie nie je spravodlivé. Okresný súd napadnutým rozhodnutím nespravodlivo, v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu nezrušil najprísnejšiu sankciu (v podobe rozsudku pre zmeškanie), bez ohľadu na to, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP, čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces, na súdnu ochranu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a uplatňovať pred súdom jeho práva a právom chránené záujmy. Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu sa realizuje aj prostredníctvom toho, že súd zisťuje materiálny stav veci a ten právne posudzuje. Rozsudok pre zmeškanie je výnimkou z tejto základnej podstaty, pričom tak ako každá výnimka, musí byť vykladaná aj táto reštriktívne. V prejednávanej prípadnej podmienky vydania rozsudku neboli splnené a súd prvej inštancie pochybným výkladom ustanovenia § 278 CSP dovodil, že v zásade splnené byť museli, čo bol výklad extenzívny, nie reštriktívny. V súvislosti s uvedeným žalobca zdôraznil, že ak by aj upovedomenie malo byť považované za predvolanie, v tom prípade by muselo obsahovať všetky náležitosti predvolania v zmysle § 100 ods. 3 CSP.

26. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, že upovedomenie obsahovalo totožné náležitosti ako predvolanie. Súd musí v predvolaní označiť vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu a ďalej uviesť, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť. Upovedomenie však náležitosti predvolania neobsahovalo, pretože bola v ňom nesprávne identifikovaná vec (okresný súd uviedol nesprávnu spisovú značku), upovedomenie neobsahovalo inštrukciu, že okresný súd stranu predvoláva na pojednávanie a okresný súd neidentifikoval vo výrokovej časti upovedomenia, na akom súde sa bude pojednávanie konať (na ktorom súde sa bude konanie konať, si musí strana domyslieť z pečiatky súdu v záhlaví upovedomenia). Pre porovnanie, okresný súd v tejto veci v predvolaní na pojednávanie na deň 14.06.2016 (ktoré bolo nakoniec zrušené upovedomením) identifikoval vec správnou spisovou značkou, určil miesto konania presne špecifikovanou identifikáciou súdu s uvedením jeho adresy a číslom pojednávacej miestnosti spolu s informáciou, že sa nachádza na prízemí, vrátane jasnej inštrukcie, že strana konania sa predvoláva na pojednávanie. Upovedomenie, ktoré nemožno považovať za predvolanie v zmysle § 100 CSP, a ktoré navyše obsahovalo nesprávnu identifikáciu veci (spisová značka 18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015), nebolo z tohto dôvodu priradené a zaevidované k veci na strane žalobcu. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí posúdil tento argument žalobcu ako účelový a odôvodnil svoj záver tak, že žalobca nemohol mať problém identifikovať chybu v písaní na strane súdu. Žalobca mal za to, že takéto posúdenie okresného súdu odporuje § 100 ods. 3 CSP. Okresný súd bol povinný v predvolaní označiť vec a splnenie tejto povinnosti na strane súdu nemôže nastať v prípade, ak jeden z kľúčových rozlišovacích znakov súdnych vecí (spisová značka) je v upovedomení uvedený celkom zmätočne. Strohé konštatovanie o účelovosti tohto argumentu žalobcu nebolo možné považovať za riadne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

27. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí návrh zamietol tiež z dôvodu, že upovedomenie obsahuje len zmenu termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný. Ak by aj upovedomenie obsahovalo len zmenu termínu pojednávania, na ktoré mal byť žalobca predvolaný, aj v takom prípade je okresný súd povinný vec spoľahlivo identifikovať a dodržať zákonné náležitosti predvolania, čo sa v tomto prípade nestalo. Žalobca zdôraznil, že je jednou z najväčších logistických spoločností na Slovensku, preto eviduje vo svojom systéme množstvo konaní voči mnohým subjektom (zväčša neplatičom), a preto legitímne očakáva, že zo strany súdov budú dodržané všetky zákonné podmienky pre identifikáciu vecí tak, aby ju dokázal bez pochybností priradiť a, že súd predvolá žalobcu na pojednávanie, a to spolu s riadnym poučením. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí nepovažuje absenciu všeobecného poučenia v zmysle § 160 CSP za vadu konania a považoval tento argument za účelový. Žalobca v návrhu uviedol, že upovedomenie neobsahovalo všeobecné poučenie v zmysle § 160 CSP, napriek tomu, že žalobca nebol ku dňu 12.06.2018 v konaní zastúpený advokátom. Okresný súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí situáciu posúdil tak, že nebol povinný opätovne poučovať žalobcu o jeho procesných právach po nadobudnutí účinnosti CSP, resp., že nebol povinný žalobcovi poskytovať akékoľvek všeobecné poučenie o jeho procesných právach, lebo žalobca bol opakovane zastúpený advokátom. Žalobca s týmto posúdením okresného súdu nesúhlasil a považoval ho za nedostatočne odôvodnené. Poukázal na § 470 ods. 1 CSP a na § 160 ods. 1 CSP. Žalobca zdôraznil, že nebol zastúpený advokátom v čase zaslania upovedomenia, o čom okresný súd vedel. Tento záver potvrdila poznámka okresného súdu na strane 293 súdneho spisu, kde okresný súd uviedol „doruč. uznesenie KS čl. 274 žalobcovi, nakoľko jeho právny zástupca má generálne odvolanie plnomocenstva vid. čl. 283“. Súd nemôže považovať za zbytočné poučiť stranu konania o jej procesných právach a povinnostiach podľa CSP len preto, že zaslal oklieštené poučenie podľa Občianskeho súdneho poriadku,

či preto, že v minulosti bol žalobca zastúpený advokátom. Takýto postup je v rozpore s § 160 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP, ktorý ukladá súdu poučovaciu povinnosť. CSP v § 160 ods. 3 upravuje aj výnimky z poučovacej povinnosti súdu, avšak neustanovuje, že by jednou z nich bolo zaslanie poučenia podľa Občianskeho súdneho poriadku, či to, že žalobca bol v minulosti zastúpený advokátom. Povinnosť súdu poučiť žalobcu podľa § 160 ods. 1 CSP nebola splnená. Za situácie, kedy sporové konanie prešlo najrozsiahljšou rekonštrukciou v histórii samostatnej republiky, je celkom v rozpore so zmyslom CSP, aby súd nezaslal žalobcovi všeobecné poučenie o jeho právach a povinnostiach podľa nového predpisu (CSP), a to najmä s ohľadom na zásadné odlišnosti vedenia sporov a povinností strán konania. Takýto postup sa prieči postupu iných súdov, ktoré po nadobudnutí účinnosti CSP strany konania automaticky poučili o ich právach a povinnostiach podľa novo účinného predpisu.

28. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí tvrdil, že žalobca bol v primeranom rozsahu poučený, pretože v upovedomení uviedol následky týkajúce sa pojednávania. S uvedeným záverom okresného súdu žalobca nesúhlasil. Oklieštené informácie uvedené v upovedomení nemožno považovať za primerané poučenie (bez kontextu o CSP, ktorý žalobca nemal, nakoľko nikdy nedostal všeobecné poučenie podľa CSP), a to vzhľadom na odlišnosti práv a povinností strán v zmysle CSP (v porovnaní s OSP) a zásadne odlišnej koncepcie rozsudku pre zmeškanie podľa CSP (za účinnosti OSP ani nebolo možné vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu). V nadväznosti na uvedenú argumentáciu mal žalobca za to, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne právne posúdil naplnenie predpokladov pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie ustanovených v § 281 ods. 1 CSP, t.j. napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s platným právnym poriadkom a porušuje žalobcovu právo na spravodlivý proces, vychádza z nesprávnych skutkových zistení a je výsledkom postupu okresného súdu, ktorým zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP a napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevyšporiadal sa námietkami žalobcu.

29. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu žalobca, s poukazom na ustanovenie § 388 CSP navrhol, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zmení tak, že zruší rozsudok pre zmeškanie č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 a vec vráti súdu prvej inštancie. Alternatívne s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP navrhol, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že uznesenie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zruší a vec vráti súdu prvej inštancie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

30. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom zástupcu v podaní doručenom okresnému súdu dňa 18.02.2019. Uviedol, že okresný súd sa už opakovane k námietkam vzneseným žalobcom aj v tomto opravnom prostriedku vyjadril a vysporiadal sa s nimi. Žalovaný s právnou a skutkovou argumentáciou žalobcu nesúhlasil a považoval ju za účelovú - produkovanú v snahe zvrátiť žalobcom neželaný výsledok konania, ktorý sám zapríčinil. Žalobca bol predvolaním zo dňa 24.05.2018 riadne a včas predvolaný na pojednávanie nariadené na 14.06.2018, ktoré bolo zrušené a odročené upovedomením o odročení pojednávania z 12.06.2018. V predvolaní z 24.05.2018 bol žalobca riadne poučený aj o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie bez vážneho dôvodu a možnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Preto neobstoja námietky žalobcu, ktoré uvádza a opakuje v podanom odvolaní. Žalobca sa pojednávania nariadeného na 20.09.2018 nezúčastnil, svoju neprítomnosť ani len neospravedlnil, a to napriek tomu, že na toto bol riadne a včas predvolaný a poučený o následkoch nedostavenia sa a o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Keďže boli splnené procesné podmienky na takýto postup súdu - žalovaný navrhol, aby okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP. Žalovaný preto považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za vecne aj právne správne a zákonné a navrhoval, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil uznesenie Okresného súdu Martin č.k.: 18Cb/144/2015-378 z 08.01.2019. Zároveň žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozhodol o tom, že žalovaný má právo na náhradu trov konania o odvolaní žalobcu v rozsahu 100 %.

31. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril prostredníctvom zástupcu v podaní datovanom dňa 25.01.2019. Vo vyjadrení poukázal na argumentáciu svojho návrhu a uviedol, že s posúdením v napadnutom rozhodnutí, ktorým návrh okresný súd zamietol, nesúhlasí. Upovedomenie nie je predvolaním, nakoľko predvolanie je typovo celkom odlišný dokument, ktorý má svoju vlastnú a špecifickú štruktúru a formu. Ak by mali oba dokumenty plniť rovnakú procesnú úlohu, ako to naznačil okresný súd v napadnutom rozhodnutí, nebolo by potrebné, aby boli rozlíšené do dvoch samostatných

vzorov. Upovedomenie najmä nie je procesný dokument, ktorý by CSP definoval a spájal s ním aplikáciu sankcie v podobe rozsudku pre zmeškanie. CSP definuje len predvolanie. V CSP zákonodarca jasne a bez najmenších pochybností definoval, že podmienkou pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP je doručenie predvolania (nie upovedomenia) a okresný súd si uvedené ustanovenie nemôže vykladať extenzívne. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Českých Budějoviciach, sp. zn. 8 Co 576/2015, R 102/2015. V zmysle ustálenej súdnej praxe „predvolanie možno uskutočniť niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 51 O.s.p. (pozn. úprava prevzatá v § 100 CSP) a je vecou predsedu senátu, aby (pokiaľ sa predvolanie urobí, ako je pravidlom, písomne) vyznačením správneho vzoru predvolania pri nariadení pojednávania zabezpečil, aby predvolanie malo potrebné náležitosti, najmä aby predvolaný bol poučený o následkoch nedostavenia sa (aby totiž tieto následky mohli nastať).“ Okresný súd použil nesprávny vzor a miesto predvolania zaslal len upovedomenie. Predvolanie na pojednávanie (vytýčené na deň 20.09.2018, kedy došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie) okresný súd nepripravil a nikdy žalobcovi nedoručil. Žalobca zdôraznil, že v prípade zrušenia a odročenia vytýčeného pojednávania ostatné súdy v obdobnej situácii postupujú tak, že zasielajú žalobcovi predvolanie, nie upovedomenie. Okresný súd vyššie uvedeným postupom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé konanie nie je spravodlivé. Okresný súd napadnutým rozhodnutím nespravodlivo, v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu nezrušil najprísnejšiu sankciu (v podobe rozsudku pre zmeškanie), bez ohľadu na to, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP, čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces, na súdnu ochranu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a uplatňovať pred súdom jeho práva a právom chránené záujmy. Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu sa realizuje aj prostredníctvom toho, že súd zisťuje materiálny stav veci a ten právne posudzuje. Rozsudok pre zmeškanie je výnimkou z tejto základnej podstaty, pričom tak ako každá výnimka, musí byť vykladaná aj táto reštriktívne. V prejednávacom prípade podmienky vydania rozsudku neboli splnené a súd prvého stupňa pochybným výkladom ustanovenia § 278 CSP dovodil, že v zásade splnené byť museli, čo je však výklad extenzívny, nie reštriktívny. V súvislosti s uvedeným žalobca zdôraznil, že ak by aj upovedomenie malo byť považované za predvolanie, v tom prípade by muselo obsahovať všetky náležitosti predvolania v zmysle § 100 ods. 3 CSP.

32. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, že upovedomenie obsahovalo totožné náležitosti ako predvolanie. Okresný súd musí v predvolaní označiť vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu a ďalej uviesť, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť. Upovedomenie však náležitosti predvolania neobsahuje, pretože je v ňom nesprávne identifikovaná vec (súd uviedol nesprávnu spisovú značku), upovedomenie neobsahuje inštrukciu, že okresný súd stranu predvoláva na pojednávanie a okresný súd neidentifikoval vo výrokovej časti upovedomenia, na akom súde sa bude pojednávanie konať (na ktorom súde sa bude konanie konať si musí strana domyslieť z pečiatky súdu v záhlaví upovedomenia). Pre porovnanie, okresný súd v tejto veci v predvolaní na pojednávanie na deň 14.06.2016 (ktoré bolo nakoniec zrušené upovedomením) identifikoval vec správnu spisovú značkou, určil miesto konania presne špecifikovanou identifikáciou súdu s uvedením jeho adresy a číslom pojednávacej miestnosti spolu s informáciou, že sa nachádza na prízemí, vrátane jasnej inštrukcie, že strana konania sa predvoláva na pojednávanie. Upovedomenie, ktoré nemožno považovať za predvolanie v zmysle § 100 CSP, a ktoré navyše obsahovalo nesprávnu identifikáciu veci (spisová značka 18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015), nebolo z tohto dôvodu priradené a zaevidované k veci na strane žalobcu. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí posúdil tento argument žalobcu ako účelový a odôvodnil svoj záver tak, že žalobca nemohol mať problém identifikovať chybu v písaní na strane súdu. Žalobca mal za to, že takéto posúdenie okresného súdu odporuje § 100 ods. 3 CSP. Okresný súd bol povinný v predvolaní označiť vec a splnenie tejto povinnosti na strane súdu nemôže nastať v prípade, ak jeden z kľúčových rozlišovacích znakov súdnych vecí (spisová značka) je v upovedomení uvedený celkom zmätočne. Strohé konštatovanie o účelovosti tohto argumentu žalobcu nemožno považovať za riadne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí návrh zamietol tiež z dôvodu, že upovedomenie obsahovalo len zmenu termínu pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný. Ak by aj upovedomenie obsahovalo len zmenu termínu pojednávania, na ktoré mal byť žalobca predvolaný, aj v takom prípade je súd povinný vec spoľahlivo identifikovať a dodržať zákonné náležitosti predvolania, čo sa v tomto prípade nestalo. Žalobca zdôraznil, že je jednou z najväčších logistických spoločností na Slovensku, preto eviduje vo svojom systéme množstvo konaní voči mnohým subjektom (zväčša neplatičom), a preto legitímne očakával, že zo strany súdov budú dodržané všetky zákonné podmienky pre identifikáciu veci, tak aby,

ju dokázal bez pochybností pridať a, že súd predvolá žalobcu na pojednávania, a to spolu s riadnym poučením.

33. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí nepovažoval absenciu všeobecného poučenia v zmysle § 160 CSP za vadu konania a považoval tento argument za účelový. Žalobca v návrhu uviedol, že upovedomenie neobsahovalo všeobecné poučenie v zmysle § 160 CSP, napriek tomu, že žalobca nebol ku dňu 12.06.2018 v konaní zastúpený advokátom. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí situáciu posúdil tak, že nebol povinný opätovne poučovať žalobcu o jeho procesných právach po nadobudnutí účinnosti CSP, resp. že nebol povinný žalobcovi poskytovať akékoľvek všeobecné poučenie o jeho procesných právach, lebo žalobca bol opakovane zastúpený advokátom. Žalobca s týmto posúdením okresného súdu nesúhlasil a považoval ho za nedostatočne odôvodnené. Poukázal na § 470 ods. 1 CSP a na § 160 ods. 1 CSP. Žalobca zdôraznil, že nebol zastúpený advokátom v čase zaslania upovedomenia, o čom okresný súd vedel. Tento záver potvrdila poznámka okresného súdu na strane 293 súdneho spisu, kde súd uviedol „doruč. uznesenie KS čl. 274 žalobcovi, nakoľko jeho právny zástupca má generálne odvolanie plnomocenstva vid' čl. 283“. Súd nemôže považovať za zbytočné poučiť stranu konania o jej procesných právach a povinnostiach podľa CSP len preto, že zaslal oklieštené poučenie podľa Občianskeho súdneho poriadku, či preto, že v minulosti bol žalobca zastúpený advokátom. Takýto postup je v rozpore s § 160 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP, ktorý ukladá súdu poučovaciu povinnosť. CSP v § 160 ods. 3 upravuje aj výnimky z poučovacej povinnosti súdu, avšak neustanovuje, že by jednou z nich bolo zaslanie poučenia podľa Občianskeho súdneho poriadku, či to, že žalobca bol v minulosti zastúpený advokátom. Povinnosť súdu poučiť žalobcu podľa § 160 ods. 1 CSP nebola splnená. Za situácie, kedy sporové konanie prešlo najrozsiahlejšou rekonštrukciou v histórii samostatnej republiky, je celkom v rozpore so zmyslom CSP, aby súd nezaslal žalobcovi všeobecné poučenie o jeho právach a povinnostiach podľa nového predpisu (CSP), a to najmä s ohľadom na zásadné odlišnosti vedenia sporov a povinností strán konania. Takýto postup sa prieči postupu iných súdov, ktoré po nadobudnutí účinnosti CSP strany konania automaticky poučili o ich právach a povinnostiach podľa novo účinného predpisu. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí tvrdil, že žalobca bol v primeranom rozsahu poučený, pretože v upovedomení uviedol následky týkajúce sa pojednávania. S uvedeným záverom okresného súdu žalobca nesúhlasil. Oklieštené informácie uvedené v upovedomení nemožno považovať za primerané poučenie (bez kontextu o CSP, ktorý žalobca nemal, nakoľko nikdy nedostal všeobecné poučenie podľa CSP), a to vzhľadom na odlišnosti práv a povinností strán v zmysle CSP (v porovnaní s O.s.p.) a zásadne odlišnej koncepcie rozsudku pre zmeškanie podľa CSP (za účinnosti O.s.p. ani nebolo možné vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu). V nadväznosti na vyššie uvedené argumentácie mal žalobca za to, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne právne posúdil naplnenie predpokladov pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie ustanovených v § 281 ods. 1 CSP, t.j. napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s platným právnym poriadkom a porušuje žalobcovu právo na spravodlivý proces, vychádza z nesprávnych skutkových zistení a je výsledkom postupu súdu, ktorým zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP a napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevysporiadal sa námietkami žalobcu.

34. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zmenil tak, že zruší rozsudok pre zmeškanie č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 a vec vráti súdu prvej inštancie alebo alternatívne, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že uznesenie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zruší a vec vráti súdu prvej inštancie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

35. Žalobca v doplnenom vyjadrení zo dňa 17.6.2019, doručenom okresnému súdu dňa 17.06.2019, skutkové a právne tvrdenia žalobcu (správne malo byť žalovaného) poprel a uviedol, že sa pridíža argumentácie uvedenej v odvolaní. Uviedol, že dňa 12.06.2018 okresný súd odoslal stranám sporu podanie označené ako „Upovedomenie sp. zn. 18Cb/144/2018 (spisová značka je nesprávna) zo dňa 12.06.2018“ (ďalej len „upovedomenie“). Upovedomenie ktoré nemožno považovať za predvolanie v zmysle § 100 CSP obsahovalo nesprávnu identifikáciu veci (spisová značka 18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015). Žalobca zdôraznil, že upovedomenie neobsahuje ani ďalšie náležitosti predvolania, upovedomenie neobsahovalo inštrukciu, že okresný súd stranu predvoláva na pojednávania a okresný súd neidentifikoval vo výrokovej časti upovedomenia na akom súde sa bude pojednávania konať. Žalovaný považoval tieto nedostatky za písárske chyby, ktoré nemohli spôsobiť nevedomosť o pojednávaní. Aj keby sa jednalo o písárske chyby, tento nedostatok upovedomenia žalovaný zľahčoval a staval na roveň chýb v písaní, ktoré nespôsobujú zmätočnosť úkonu súdu. V tomto

prípade však aj chyby v písaní a obsahu spôsobili, že upovedomenie, ak by malo byť predvolaním, nemalo zákonné náležitosti. Okresný súd sa preto nedopustil len „nepatrnej“ chyby v písaní, ale zaslal žalobcovi celkom zmätočný dokument bez zákonných náležitostí predvolania. Zmätočné upovedomenie, ktoré nemožno považovať za predvolanie v zmysle § 100 CSP, a ktoré navyše obsahovalo nesprávnu identifikáciu veci (spisová značka 18Cb/144/2018 namiesto správnej 18Cb/144/2015), nebolo aj z tohto dôvodu priradené a zaevidované k veci na strane žalobcu. Žalovaný opäť vo svojom vyjadrení zľahčoval aj túto skutočnosť a považuje ju za účelovú. V tejto súvislosti bolo potrebné si uvedomiť, že žalobca je nadnárodná spoločnosť, ktorá vedie množstvo súdnych sporov a voči ktorej je tiež vedených množstvo súdnych sporov. S ohľadom na zmätočnú povahu a obsah upovedomenia, klásť identifikáciu konania na ľarchu žalobcu nie je spravodlivé, nakoľko bolo úlohou okresného súdu žalobcu na pojednávanie predvolať, a to tak, aby vec mohla byť bez najmenších pochyb priradená. Žalobca opäť zdôraznil, že upovedomenie nie je predvolaním, nakoľko predvolanie je typovo celkom odlišný dokument, ktorý má svoju vlastnú a špecifickú štruktúru a formu. Ak by mali oba dokumenty plniť rovnakú procesnú úlohu, ako to naznačil okresný súd v napadnutom rozhodnutí, nebolo by potrebné, aby boli rozlíšené do dvoch samostatných vzorov. Upovedomenie však najmä nie je procesný dokument, ktorý by CSP definoval a spájal s ním aplikáciu sankcie v podobe rozsudku pre zmeškanie. CSP definuje len predvolanie. V CSP zákonodarca jasne a bez najmenších pochybností definoval, že podmienkou pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP je doručenie predvolania (nie Upovedomenia) a súd si uvedené ustanovenie nemôže vykladať extenzívne. Poukázal na rozhodnutie Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8 Co 576/2015, R 102/2015. V zmysle ustálenej súdnej praxe „predvolanie možno uskutočniť niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 51 O.s.p. (pozn. úprava prevzatá v § 100 CSP) a je vecou predsedu senátu, aby (pokiaľ sa predvolanie urobí, ako je pravidlom, písomne) vyznačením správneho vzoru predvolania pri nariadení pojednávania zabezpečil, aby predvolanie malo potrebné náležitosti, najmä aby predvolaný bol poučený o následkoch nedostavenia sa (aby totiž tieto následky mohli nastať).“ Okresný súd použil nesprávny vzor a miesto predvolania zaslal len upovedomenie. Predvolanie na pojednávanie (vytyčené na deň 20.09.2018 kedy došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie) okresný súd nepripravil a nikdy žalobcovi nedoručil. Žalobca zdôraznil, že v prípade zrušenia a odročenia vytyčeného pojednávania ostatné súdy v obdobnej situácii postupujú tak, že zasielajú žalobcovi predvolanie, nie upovedomenie. Žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdil, že absenciu všeobecného poučenia nepovažuje za absenciu všeobecného poučenia v zmysle § 160 CSP za vadu konania a považuje tento argument za účelový, a to, že žalobca nebol zastúpený je problémom na strane žalobcu. Skorší právny zástupca mal pri skončení právneho zastupovania poučiť a informovať žalobcu o jeho právach a povinnostiach. Žalobca zdôraznil, že poučovacia povinnosť súdu v zmysle § 160 CSP je zákonnou povinnosťou súdu, nie skoršieho právneho zástupcu a neprichádza do úvahy, aby bola akokoľvek nahradená činnosťou inej osoby než súdu. Faktom zostáva, že upovedomenie neobsahovalo všeobecné poučenie v zmysle § 160 CSP, napriek tomu, že žalobca nebol ku dňu 12.06.2018 v konaní zastúpený advokátom. Poukázal na § 470 ods. 1 CSP a na § 160 ods. 1 CSP. Žalobca zdôraznil, že nebol zastúpený advokátom v čase zaslania upovedomenia, o čom okresný súd vedel. Tento záver potvrdzuje poznámka okresného súdu na strane 293 súdneho spisu, kde okresný súd uviedol „doruč uznesenie KS čl. 274 žalobcovi, nakoľko jeho právny zástupca má generálne odvolanie plnomocenstva vid' čl. 283“.

36. Okresný súd nemôže považovať za zbytočné poučiť stranu konania o jej procesných právach a povinnostiach podľa CSP len preto, že zaslal oklieštené poučenie podľa Občianskeho súdneho poriadku, či preto, že v minulosti bol žalobca zastúpený advokátom. Takýto postup je v rozpore s § 160 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP, ktorý ukladá súdu poučovaciu povinnosť. CSP v § 160 ods. 3 upravuje aj výnimky z poučovacej povinnosti súdu, avšak neustanovuje, že by jednou z nich bolo zaslanie poučenia podľa Občianskeho súdneho poriadku, či to, že žalobca bol v minulosti zastúpený advokátom. Povinnosť súdu poučiť žalobcu podľa § 160 ods. 1 CSP nebola splnená. Za situácie, kedy sporové konanie prešlo najrozsiahlejšou rekonštrukciou v histórii samostatnej republiky, je celkom v rozpore so zmyslom CSP, aby okresný súd nezaslal žalobcovi všeobecné poučenie o jeho právach a povinnostiach podľa nového predpisu (CSP), a to najmä s ohľadom na zásadné odlišnosti vedenia sporov a povinností strán konania. Takýto postup sa prieči postupu iných súdov, ktoré po nadobudnutí účinnosti CSP strany konania automaticky poučili o ich právach a povinnostiach podľa novo účinného predpisu. Oklieštené informácie uvedené v zmätočnom upovedomení nemožno považovať za primerané poučenie (bez kontextu o CSP, ktorý žalobca nemal, nakoľko nikdy nedostal všeobecné poučenie podľa CSP), a to vzhľadom na odlišnosti práv a povinností strán v zmysle CSP (v porovnaní s O.s.p.) a zásadne odlišnej koncepcie rozsudku pre zmeškanie podľa CSP (za účinnosti O.s.p. ani nebolo možné vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu). Súd prvej inštancie uvedeným postupom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý

súdny proces do takej miery, že celé konanie nebolo spravodlivé. Okresný súd napadnutým rozhodnutím nespravodlivo, v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu nezrušil najprísnejšiu sankciu (v podobe rozsudku pre zmeškanie), bez ohľadu na to, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP, čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces, na súdnu ochranu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a uplatňovať pred súdom jeho práva a právom chránené záujmy. V nadväznosti na uvedenú argumentáciu mal žalobca za to, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne právne posúdil naplnenie predpokladov pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie ustanovených v § 281 ods. 1 CSP, t.j. napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s platným právnym poriadkom a porušuje žalobcovo právo na spravodlivý proces, vychádza z nesprávnych skutkových zistení a je výsledkom postupu okresného súdu, ktorým zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP a napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevysporiadal sa námietkami žalobcu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zmení tak, že zruší rozsudok pre zmeškanie č.k. 18Cb/144/2015-335 zo dňa 20.09.2018 a vec vráti súdu prvej inštancie alebo alternatívne, aby odvolací súd o tomto odvolaní rozhodol tak, že uznesenie č.k. 18Cb/144/2015-378 zo dňa 08.01.2019 zruší a vec vráti súdu prvej inštancie.

37. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania, na základe podaného odvolania žalobcu za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, prejednal vec a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

38. Základným odvolacím dôvodom, ktorým sa zaoberal krajský súd, na základe podaného odvolania žalobcu proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, bolo posúdenie, či v konaní pred okresným súdom boli, resp. neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu vo väzbe, či existoval ospravedlniteľný dôvod neúčasti žalobcu na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalobcu. Žalobca mal za to, že neboli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, nakoľko podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli kumulatívne splnené, t.j. okresný súd žalobcu riadne nepredvolal na pojednávanie. Žalobca zvýraznil, že mu bolo doručované upovedomenie a nie predvolanie, ktoré neobsahovalo všetky náležitosti predvolania v zmysle § 100 ods. 3 CSP, ktorým postupom súd prvej inštancie zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces do takej miery, že celé konanie nie je spravodlivé.

39. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalobcu uvádza, že nebol relevantný. Okresný súd mal splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 278 CSP, za kumulatívneho splnenia týchto zákonných podmienok, ktoré už krajský súd vyhodnocoval v odseku 14., 15., 16., 17., 18. tohto rozhodnutia, na ktoré odkazuje; a to poukazom na Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 20.9.2018, Predvolanie zo dňa 24.5.2018 (č.l. 292 spisu) a jeho doručenie vyplývajúce z doručky na č.l. 296 spisu a následného upovedomenia o odročení pojednávania zo dňa 12.6.2018 (č.l. 320 spisu), ktorého doručenie vyplýva z doručky na č.l. 322 spisu na nový termín pojednávania na 20.9.2018 o 09,30 hod., č. dv. 4. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu v odvolaní, ktorý upovedomenie o odročení pojednávania a stanovenie nového termínu pojednávania determinuje so záverom, že sa nejedná o predvolanie. Upovedomenie obsahuje nielen informáciu o odročení pojednávania, ale aj predvolanie na nový termín pojednávania. Žalobca a aj žalovaný boli predvolaní na nový termín pojednávania, a to na 20.9.2018, žalobca už dňa 18.6.2018 podľa doručky č.l. 322 spisu.

40. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalobcu uvádza, že žalobca bol poučený o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie v predvolaní na termín pojednávania zo dňa 24.5.2018 na deň 14.6.2018, ktoré mu bolo doručené tak, ako to vyplýva z doručky na č.l. 296, dňa 24.05.2018 a následne aj v upovedomení o odročení pojednávania zo dňa 12.6.2018, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 18.6.2018, tak ako to vyplynulo z doručky na č.l. 322 spisu, ktorým boli žalobca a žalovaný riadne a včas predvolaní na nový termín pojednávania na deň 20.9.2018 o 09,30 hod.. „Ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostavíte, a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlníte, na návrh druhej strany súd o žalobe rozhodne rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 278 CSP)“. Krajský súd konštatuje, že žalobca bol predvolaný riadne a včas a poučený. Žalobca preto nemôže relevantne tvrdiť, že ospravedlniteľným dôvodom jeho neúčasti na pojednávaní je, že nebol riadne predvolaný.

41. Krajský súd uvádza, že postupom okresného súdu nedošlo k zásahu do práv žalobcu, a to do práva na spravodlivý súdny proces, pretože žalobca mal možnosť uplatňovať svoje práva, v konaní pred okresným súdom využívať právne inštitúty poskytované procesno-právnym predpisom, a to Civilným sporovým poriadkom. Konanie okresného súdu bolo zákonom zodpovedajúce konanie v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Postupom okresného súdu žalobcovi nebola znemožnená realizácia jeho procesných oprávnení a ani zmarená možnosť aktívnej účasti na konaní, preto nemohlo dôjsť k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Nebol preto relevantný odvolací dôvod žalobcu v tom, že by procesným postupom okresného súdu malo byť žalobcovi znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by nastalo porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Krajský súd poukazuje na to, že žalobca mal postupom okresného súdu vytvorené podmienky k výkonu svojich oprávnení a práv, mal umožnené, aby zrealizoval aktívnu účasť na konaní, ktoré právo pokiaľ nenaplnil, tak uvedené nesie so sebou dôsledok, ktorý v rámci súdneho konania nemôže byť pre žalobcu priaznivý.

42. Na základe uvedených hodnotení preto krajský súd v zhode s postupom okresného súdu konštatuje, že tento mal splnené všetky zákonné podmienky k rozhodnutiu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu tak, ako sa vyžaduje ustanovením § 278 CSP. Navyiac, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa súd nezaobrá tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku), ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané sporovou stranou (zistené súdom), (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti sporovej strany na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

43. Podľa § 281 ods. 1, 2 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

44. Z ustanovenia § 281 ods. 1 CSP vyplýva, že musí ísť na strane žalobcu o ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Ospravedlniteľným dôvodom môžu byť napr. neočakávané prekážky zdravotného charakteru, prípadne náhla nepredvídaná okolnosť objektívneho charakteru, ktorá zo strany žalobcu nebola preukázaná. Podľa § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

45. Nemožno súhlasiť s argumentom žalobcu ako odvolateľa, že predvolanie na pojednávanie okresný súd nikdy nepripravil a neodoslal. Z obsahu spisu vyplynulo, tak ako už bolo vyhodnocované v tomto rozhodnutí vyššie, že predvolanie, obsahujúce aj poučenie o možnosti rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie, bolo doručené do elektronickej schránky žalobcu do vlastných rúk s fikciou doručenia dňa 24.05.2018 a následne bol upovedomený o odročení pojednávania vytýčeného na deň 14.6.2018 a predvolaný na nový termín pojednávania na deň 20.9.2018, ktoré bolo žalobcovi doručené do elektronickej schránky dňa 18.06.2018. V posudzovanej veci je nesporné, že žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 20.09.2018 neospravedlnil, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď na návrh žalovaného spor rozhodol napadnutým kontumačným rozsudkom, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie napadnutého rozsudku ako procesnej sankcie za nedostavenie sa žalobcu. Pokiaľ žalobca namietal, že upovedomenie nemožno považovať za predvolanie, vzhľadom na to, že upovedomenie neobsahuje všetky náležitosti predvolania, tak krajský súd poukazuje rovnako ako uviedol okresný súd, že žalobca bol predvolaním zo dňa 24.05.2018, č.k. 18Cb/144/2015-292 predvolaný na pojednávanie na deň 14.06.2018. Uvedená skutočnosť vyplynula z predvolania č.l. 292 spisu a z doručky na č.l. 296 spisu. Upovedomením zo dňa 12.6.2018, okresný súd žalobcovi oznámil odročenie nariadeného pojednávania a predvolanie na nový termín pojednávania, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 18.06.2018, ktorá skutočnosť vyplynula z č.l. 320 spisu a z doručky na č.l. 322 spisu. Uvedené dotvrdzujú doručky žurnalizované v súdnom spise, ktorých údaje podľa § 111 CSP sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou. Okresný súd správne doručoval do elektronickej schránky žalobcu podľa zákona o e-Governmente.

46. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“, a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Z povahy veci bude možné rozsudok pre zmeškanie žalobcu vydať iba na nariadenom pojednávaní a iba na návrh žalovaného. V kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách.

47. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že rozsudkom pre zmeškanie žalobcu môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky. Vážnosť okolností, ktorými žalobca ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalobcovi účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu. Z ustanovenia § 278 CSP nevyplýva, že rozsudok pre zmeškanie nie je možné vydať po vykonaní dokazovania. Odvolací súd zdôrazňuje, že sporové strany majú normovanú procesnú povinnosť spolupôsobiť pri rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu. V danom prípade súd prvej inštancie nariadil pojednávanie. Žalobca sa na pojednávanie, ktoré predvolanie mu bolo riadne a včas doručené, bez ospravedlnenia nedostavil. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď na návrh žalovaného vydal rozsudok pre zmeškanie a súčasne nevyhovel návrhu žalobcu na jeho zrušenie, keďže tu nebol ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania na strane žalobcu.

48. Krajský súd uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritéria pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočností, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvratiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia, prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane uskutočňovať kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnila pojednávania. Takýto ospravedlniteľný dôvod žalobca nepreukázal. Ak sa vo výroku rozhodnutia krajského súdu uvádza pri napadnutom uznesení dvojčíslenie, tak len z titulu následne správneho číslovania spisu, vykonaného okresným súdom.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Krajský súd dodáva, že ak odvolanie žalobcu bolo odmietnuté, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, je takéto procesné zavinenie na odmietnutí odvolania za primeranej aplikácie ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s Čl. 4 CSP v rovine úspechu žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.